

Αρμενιστής

Τόμ. 1, Αρ. 1 (2023)

Αρμενιστής

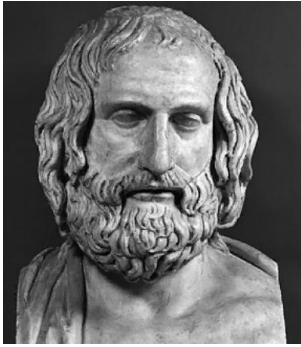

Ευριπίδης ΤΡΩΑΔΕΣ (1-100)

Δημήτρης Καλοκύρης

Copyright © 2023, Δημήτρης Καλοκύρης

Άδεια χρήσης [#plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4/#](https://plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4/#).

Ευριπίδης

ΤΡΩΑΔΕΣ (1-100)

(απόδοση Δημήτρης Καλοκύρης)

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

Είμαι ο Ποσειδώνας. Άφησα τα αλμυρά βάθη του Αιγαίου,
και τους υπέροχους κυματισμούς που σχηματίζουν,
χορεύοντας, τα πόδια των Νηρηίδων,
κι ήρθα εδώ, στη γη της Τροίας,
μια πόλη που, με τον Απόλλωνα μαζί, κάποτε θωρακίσαμε
με πέτρινους, γεροχτισμένους πύργους
και που ποτέ δεν πάψαμε να τη φροντίζουμε από τότε.

Τώρα, χάνεται από τα όπλα των Αργείων,
πνιγμένη στον καπνό.

Κάποιος Επειός, από τα μέρη του Παρνασσού,
απ' τη Φωκίδα, έφτιαξε, με οδηγίες της Αθηνάς,
ένα ξύλινο άλογο που εγκυμονούσε τον όλεθρο
και το 'στειλε μέσα στην πόλη γεμάτο στρατιώτες·
μάλιστα, από τα δώρατα που έκρυβε η κοιλιά του,
θα τ' ονομάσουν κάποτε «δούρειο ίππο».

Τα άλση ερήμωσαν και οι ναοί πνίγηκαν στο αίμα.

Ο Πρίαμος έπεσε στα σκαλοπάτια
πλάι στον βωμό του προστάτη του, του Δία.

Οι Αχαιοί φορτώνουν τα καράβια τους
με χρυσάφι άφθονο και λάφυρα της Τροίας.

Κι οι Έλληνες, που πολιορκησαν αυτή την πόλη
περιμένουν τώρα να γυρίσει ο καιρός
για να ξαναδούν, μετά από δέκα καλοκαιρινές σοδειές,
τις γυναίκες και τα παιδιά τους.

Έτσι, εγώ –νικημένος απ' την Αργίτισσα θεά, την Ήρα,
και την Αθηνά, που συμμαχησαν να εξοντώσουν τους Τρώες–

αφήνω τώρα το περίφημο Ίλιον και τους βωμούς μου.
Όταν ρημάξει μια πόλη, ρημάζουν και οι ναοί μας·
κανένας πια δεν πάει να προσκυνήσει.
Ο Σκάμανδρος στενάζει από χιλιάδες αιχμάλωτες
που κλαίνε καθώς τις μοιράζονται οι κατακτητές με κλήρο.
Άλλες τυχαίνουν σε Αρκάδες,
άλλες σε Θεσσαλούς πολεμιστές
κι άλλες κληρώνονται σε Αθηναίους άρχοντες,
απόγονους του Θησέα.
Και όσες Τρωάδες δεν κληρώθηκαν,
βρίσκονται εδώ, σ' αυτά τα παραπήγματα,
και τις κρατάνε χωριστά, για τους αρχηγούς του στρατεύματος·
ανάμεσά τους βρίσκεται κι εκείνη η Σπαρτιάτισσα,
η κόρη του Τυνδάρεου, η Ελένη,
που με το δίκιο τους τη συμπεριλαμβάνουν στις αιχμάλωτες.
Κι αυτή η δύστυχη που βλέπετε εδώ, μπροστά στην πύλη,
να κλαίει με μαύρο δάκρυ τους [νεκρούς της], είναι η Εκάβη.
Της σκότωσαν φρικτά την κόρη της, την Πολυξένη,
πάνω στον τάφο του Αχιλλέα, πάει ο Πρίαμος,
παν τα παιδιά τους...
Κι εκείνο το κορίτσι, την Κασσάνδρα,
κυριευμένη από το πνεύμα του μεγάλου Απόλλωνα,
τη διάλεξε ο Αγαμέμνονας παράνομα,
με το έτσι θέλω, για το κρεβάτι του,
αψηφώντας κάθε σεβασμό στον θεό.
Έρθε η στιγμή ν' αποχαιρετήσω, λοιπόν,
αυτήν την κάποτε σπουδαία πόλη, με τα απόρθητα τείχη
που θα στεκόταν ακόμα περήφανη
αν δεν την κατέστρεφε η Αθηνά η Παλλάδα.

ΑΘΗΝΑ

Μπορούμε να ξεχάσουμε την παλιά μας έχθρα
και να πω δυο λόγια στον αδελφό του πατέρα μου,
τον μεγάλο κι ένδοξο Ποσειδώνα;

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

Και βέβαια μπορούμε· όταν συναντάς συγγενείς
χαίρεται η ψυχή μας, Αθηνά μου, ασύγκριτη.

ΑΘΗΝΑ

Χαίρομαι που έχει μαλακώσει η οργή σου, άρχοντά μου,
γιατί έχω νέα που ενδιαφέρουν και τους δυο μας.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

Φέρνεις κανένα μήνυμα ουράνιο
από τον Δία ή κάποιον άλλον;

ΑΘΗΝΑ

Όχι, αλλά ήρθα να ζητήσω τη βοήθειά σου
γι' αυτόν τον τόπο εδώ που βρισκόμαστε, την Τροία.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

Ξέχασες το παλιό σου μίσος
και τη λυπήθηκες τώρα που έγινε στάχτη;

ΑΘΗΝΑ

Πες μου, αρχικά· θα συνεργαστείς;
Θα βοηθήσεις να κάνω αυτό που θέλω;

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

Ναι, αλλά πες μου κι εσύ:
ήρθες για τους Αχαιούς ή για τους Τρώες;

ΑΘΗΝΑ

Θέλω να δώσω χαρά στους παλιούς μου εχθρούς,
τους Τρώες, και μαύρο γυρισμό στους Αχαιούς,

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Πώς κι αλλάξεις έτσι εύκολα γνώμη;

Τη μια μισείς και την άλλη αγαπάς;

ΑΘΗΝΑ

Δεν πρόσβαλαν κι εμένα και τον ναό μου;

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

Ξέρω, ο Αίαντας έσερνε την Κασσάνδρα με τη βία.

ΑΘΗΝΑ

Και οι Αχαιοί κοιτούσαν δίχως να βγάζουν άχνα.\

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

Η Τροία δε θα έπεφτε χωρίς εσένα.

ΑΘΗΝΑ

Γι' αυτό θέλω να με βοηθήσεις να τους τυραννήσω.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

Πολύ ευχαρίστως. Τι σκέφτεσαι να κάνεις;

ΑΘΗΝΑ

Θέλω να τους κάνω [τον βίο αβίωτο κι] αγύριστο τον γυρισμό τους.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

Όσο είναι στη στεριά ή όταν ανοιχτούν στο πέλαγος;

ΑΘΗΝΑ

Καθώς θα φεύγουν απ' την Τροία

και θ' αρμενίζουν για τα σπίτια τους.

Ο Δίας θα ρίξει βροχή και χαλάζι ασταμάτητο

με σκοτεινιά και μαύρες καταιγίδες.

Μου υποσχέθηκε πως θα μου δώσει τον κεραυνό του

να καίω των Αχαιών τα πλοία.

Κι εσύ, με τη σειρά σου, καθώς θα περνούν το Αιγαίο

να σηκώσεις τρικυμίες και κυκλώνες,
να γεμίσεις με πτώματα τα στενά της Εύβοιας,
για να μάθουν από δω κι εμπρός οι Αχαιοί
να σέβονται τους ναούς μου
και τους ναούς των υπόλοιπων θεών.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

Σύμφωνοι· θα σου κάνω τη χάρη αυτή
χωρίς πολλή συζήτηση· θα ταράξω [τα έγκατα] του Αιγαίου.
Οι ακτές της Μυκόνου, οι σκόπελοι της Δήλου,
η Σκύρος, η Λήμνος και το ακρωτήριο του Καφηρέα
θα γεμίσουν κορμιά πνιγμένα.
Τρέξε αμέσως στον Όλυμπο, πάρε τ' αστροπελέκια
του πατέρα σου και παραφύλαγε
να δεις πότε θα λύσουν οι Αχαιοί τους κάβους.
Είναι τρελός ο άνθρωπος που λεηλατεί πολιτείες,
ναούς και τύμβους και ιερά μνημεία.
Γιατί όποιος ρημάζει, στο τέλος ρημάζεται.